

РЕШЕНИЕ

№ 2345

гр. Пловдив, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Д. Герцова

при участието на секретаря Славка Н. Иванова
като разгледа докладваното от Елена Д. Герцова Административно
наказателно дело № 20225330205321 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 612086-F617381 от 19.11.2021г. на ** на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП – гр.Пловдив, с което на Н. А. К., ЕГН ***** на основание чл.180, ал.2, вр. чл.180, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена „Глоба“ в размер на 2700,60 /две хиляди и седемстотин лева и шестдесет стотинки/ лева за извършено административно нарушение по чл. 86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 вр. чл.86, ал.2, вр. чл.180, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.102, ал.3, т.1 вр. чл.119, чл.25, ал.1, ал.3, т.4 и ал.6, т.1 от ЗДДС.

Жалбоподателят, оспорва издаденото наказателно постановление /НП/ и моли същото да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно. В съдебно заседание, чрез упълномощения представител адв.К. излага допълнителни доводи в подкрепа на жалбата и направеното с нея искане за отмяна на НП. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение за оказана безплатна процесуална помощ по реда на чл.38 от Закона за адвокатурата.

Въззиваемата страна – ТД на НАП гр. Пловдив, редовно призована,

изпраща процесуален представител, който пледира съда да отхвърли жалбата като неоснователна и да потвърди НП като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски за осъществена юрисконсултска защита.

Съдът, като прецени материалите по делото и законосъобразността на обжалвания административен акт, с оглед произнасяне по същество, намира и приема за установено следното:

ЖАЛБАТА Е ОСНОВАТЕЛНА.

Атакуваното Наказателно постановление е издадено против Н. А. К. за това, че като данъчнозадължено по ЗДДС лице, установено на територията на страната, жалбоподателят не е начислил следващия се ДДС по облагаеми доставки /с място на изпълнение на територията на страната/, извършени за данъчни периоди от 01.07.2019 г. до 31.03.2021г., когато лицето не е било регистрирано по ЗДДС, тъй като не е подало заявление за регистрация в срок, въпреки че е било длъжно.

За периода от 01.01.2018 г. до 30.11.2018 г. задълженото лице е реализирало облагаем оборот по смисъла на чл.96, ал.1, изр.1-во и ал.2, т.1 от ЗДДС в размер над 50 000 лв. /51 554,04 лв./, формиран от търговия със стоки – ножове и часовници. Клиенти на Н. А. К. са данъчно незадължени лица. Продажбите се осъществяват чрез онлайн сайт ** Плащанията се приемат по банков път.

За реализираните продажби чрез онлайн търговия са постъпили плащания по банков път, подробно описани в приложение № 1, неразделна част от АУАН № F617381/28.06.2021г.

Реализираният облагаем доход в размер на 51 554,04 лв. през м.11/2018г. е формиран чрез постъпили приходи по банков път.

Данъчното събитие по описаните в приложение № 1 доставки е настъпило на основание чл.25, ал.1 и ал.3, т.4 от ЗДДС на датата, на която е получено плащането.

На датата на данъчното събитие така, както е посочено по-горе, ДДС е станал и изискуем на основание чл.25, ал.6, т.1 от ЗДДС.

С оглед на горното, Н. А. К. е следвало да подаде в ТД на НАП Пловдив заявление за регистрация по ЗДДС в срок до 07.12.2018 г. включително, съгласно разпоредбата на чл.96, ал.1, изр.1-во от ЗДДС, което не е направено.

За периода от изтичане на срока за издаване на акта за регистрация по ЗДДС, съгласно чл.101, ал.6 и ал.7 от ЗДДС /т.е. 14.12.2018 г./, ако лицето беше подало в срок заявлението за регистрация по ЗДДС до датата на отпадане на основанието за регистрация по ЗДДС, лицето е следвало да начислява ДДС за извършените от него облагаеми доставки, както следва:

1. За периода: 01.11.2020 г. – 30.11.2020г., когато лицето не е било регистрирано по ЗДДС, тъй като не е подало заявление за регистрация в срок, въпреки че е било длъжно, Н. А. К. не е начислил ДДС в общ размер на 2700,60 лв. по облагаеми доставки – продажби към данъчно незадължени лица, на обща стойност 16203,57 лв. /в това число данъчна основа:13502,97 лв. и ДДС 2700,60лв./, описани подробно в Приложение № 1, неразделна част от АУАН № F617381/28.06.2021г./, извършени посредством куриерски фирми, което е неразделна част и от настоящото наказателно постановление.

Данъчното събитие по описаните в приложение № 1 доставки е настъпило на основание чл.25, ал.1 и ал.3, т.4 от ЗДДС на датата, на която доставчикът е получил плащането по банков път, като на същата дата ДДС е станал изискуем, съгласно чл.25, ал.6, т.1 от ЗДДС.

Ако лицето беше регистрирано по ЗДДС, същото е следвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки по смисъла на чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като в срок до 30.11.2020 г. състави обобщен отчет по чл.119, ал.1 от ЗДДС с данъчна основа: 13502,97 лв. и ДДС: 2700,60 лв. /доколкото на основание чл.113, ал.3, т.1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително при получатели – данъчно незадължени лица/, и като посочи така съставения отчет в дневника си за продажби и в справката-декларация за данъчен период 01.11.2020г. – 30.11.2020г., които е следвало да подаде в ТД на НАП-Пловдив в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно в срок: до 14.12.2020г. включително.

На основание чл.67, ал.2 и ал.3 от ЗДДС, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, се приема, че той е включен в договорената цена, поради което размерът на данъка е определен по формулата в чл.53, ал.2 от ППЗДДС.

Нарушен е /осъществен е/ състава на чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ЗДДС, вр. чл.86, ал.2, вр. чл.180, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.102, ал.3, т.1, вр. чл.119, чл.25,

ал.1, ал.3, т.4 и ал.6, т.1 от ЗДДС.

Нарушението е за пръв път.

Наказателно постановление е издадено въз основа на АУАН № F617381 от 28.06.2021г., съставен от Г. Д. С. – ** по приходите в ТД на НАП-Пловдив, в който по идентичен начин е описана, посочената по-горе фактическа обстановка.

Така изложените фактически положения на изследваното нарушение, съдът намира за безспорно установени от събрания доказателствен материал, преценяван самостоятелно и в съвкупност, като цени както свидетелските показания на актосъставителя Г. Д. С., така и приложените по делото писмени доказателства, тъй като всички те са обективни, логични, непротиворечиви и взаимноподкрепящи се.

След извършена служебна проверка на съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП, съдът констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ненадлежно повдигнато обвинение срещу жалбоподателя Н. К.. Нарушенията касаят неизпълнение на императивните изисквания на чл.42 и чл.57 от ЗАНН относно задължителното съдържание на двата административни акта. За да предизвикат целените с издаването им правни последици, АУАН и НП следва да съдържат определен в закона минимален обем информация, която включва описание на съставомерните фактически признаци на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, връзката между лицето, сочено за извършител и инкриминираното деяние, както и нарушените правни норми, включително санкционната такава, въз основа на която на нарушителя се налага административно наказание. Именно срещу тези факти и право санкционираното лице следва да се брани, като гаранцията за защита на неговото право на защита е то да бъде запознато с тях още в самото начало на административнонаказателното производство, т. е. още при съставяне и предявяване на АУАН. Приетите за установени съставомерни фактически положения и приложимите към тях правни норми следва да бъдат изложени в пълнота, точно и ясно, с необходимата конкретика и не следва да бъдат извличани от доказателствата по делото.

В разглеждания случай тези изисквания не са спазени. Жалбоподателят е санкциониран за нарушение на чл. 86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 вр. чл.86, ал.2, вр.

чл.180, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.102, ал.3, т.1 вр. чл.119, чл.25, ал.1, ал.3, т.4 и ал.6, т.1 от ЗДДС. От съдържанието на вменените норми е видно, че основният съставомерен факт, за да възникне отговорността му по ЗДДС е да се установи, че за процесния период 01.11.2020 г. - 30.11.2020 г. е извършил облагаеми доставки на обща стойност 16203,57 лв., за които като е било длъжно, не е начислило ДДС в общ размер на 2700,60 лв., когато К. не е било регистриран по ЗДДС, тъй като не е подал заявление за регистрация в срок. И актосъставителят, и наказващият орган, са формирали правен извод за осъществени през процесния период от жалбоподателя облагаеми доставки, но в обстоятелствената част на своите административни актове не са конкретизирали въз основа на кои установени по несъмнен начин факти са приели, че жалбоподателят е бил длъжен, но не е начислил дължимия ДДС по спорните доставки в предвидения от закона срок. На първо място и в АУАН, и в НП липсва конкретизация и индивидуализация на отделните доставки, извършени в рамките на посочения данъчен период. Не са посочени броят на конкретните доставки, извършени от наказания субект, техният вид, с конкретизиране на предмета на доставката, и датата на извършване, което е особено съществено нарушение. Не е посочена датата на извършване на всяка конкретна доставка, което е от значение за извършване на преценка дали доставката попада в рамките на процесния данъчен период. На следващо място не е описан видът на всяка конкретна доставка /дали се касае за доставка на стока или доставка на услуга/ и предметът на доставката, за да се прецени извършена ли е доставка по смисъла на закона, облагаема ли е или е освободена от ДДС. Единствената конкретизация в акта и постановлението се свежда до информацията, че реализираният облагаем доход от жалбоподателя е формиран от продажба на ножове и часовници. Посочена е общата стойност на облагаемите доставки, но не и стойността на всяка конкретна доставка, за да се прецени дали правилно е начислен дължимият размер на ДДС. За преценка съставомерността на деянието, освен конкретизация и индивидуализация на всяка една доставка, е следвало в съдържанието на АУАН и НП да намери отражение и мястото на получаване на изпращаната стока, за да се направи преценка дали мястото на изпълнение на доставката е на територията на страната или в чужбина. Следва да се отбележи, че разпоредбите на чл. 42, т. 4, съответно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН изискват в АУАН и НП да се посочат всички онези конкретни факти и обстоятелства,

които като се подведат под съответната правна норма, да осъществяват предвидения в нея състав на административно нарушение. Недопустимо е за описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, да се препраща към други документи, без тяхното съдържание да е възпроизведено в обстоятелствената част на АУАН и НП, съответно да е надлежно предявено на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице.

Липсата на изчерпателно изложени в акта и постановлението факти и обстоятелства, при наличието на които е извършено нарушението, освен че осуетяват възможността на съда да упражни контрол за законосъобразност върху оспорения административен акт и възпрепятстват преценката му за съставомерност на деянието, съществено накърняват и правото на защита на наказаното лице, като поставят както съда, така и жалбоподателя в положение да гадаят за кои сделки се отнася административното обвинение.

Констатираните пороци при описание на нарушението не могат да бъдат санирани в хода на настоящото производство и водят до отмяна на процесното НП като незаконосъобразно.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че нито в акта, нито в НП изрично е посочено коя е датата на вмененото нарушение, приета от актосъставителя и наказващия орган. И в двата административни акта са посочени няколко дати, на които санкционираното лице е следвало да изпълни конкретни задължения, но няма посочена изрично, коя от тях е приета за дата на процесното деяние. Датата на нарушението е от съществено значение, тъй като с нея се свързват, предвидените в чл.34 от ЗАНН срокове, които са в основата на законосъобразното образуване на административнонаказателното производство, както и с давностните срокове, които следва да се съблюдават. Допълнително коректното посочване на датата на нарушението несъмнено има значение и за правилното и законосъобразно определяне, както на нарушените материалноправни разпоредби, така и досежно санкционните норми, предвид евентуални изменения на същите в хронологичен порядък.

С оглед на всичко гореизложено настоящият съдебен състав счита, че атакуваното Наказателно постановление № 612086-F617381 от 19.11.2021г. на ** на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП – гр.Пловдив, с което на Н. А. К.,

ЕГН ***** на основание чл.180, ал.2, вр. чл.180, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена „Глоба“ в размер на 2700,60 /две хиляди и седемстотин лева и шестдесет стотинки/ лева за извършено административно нарушение по чл. 86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 вр. чл.86, ал.2, вр. чл.180, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.102, ал.3, т.1 вр. чл.119, чл.25, ал.1, ал.3, т.4 и ал.6, т.1 от ЗДДС, следва да бъде ОТМЕНЕНО, като незаконосъобразно.

С оглед изхода на спора на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН жалбоподателят има правно на разноси в настоящото производство за представителство от адвокат. Такава претенция е своевременно направена с подадената жалба. С оглед фактическата и правна сложност на делото и предвид представения договор за правна защита и съдействие, в който изрично е посочено, че се представя безплатна адвокатска помощ на основание чл.38, ал.1, т.2 и т.3 от Закона за адвокатурата, съдът намира, че следва да бъдат присъдени разноси в размер на 419,04 лева. Предвид направеното от въззиваемата страна възражение за прекомерност, преценката за дължимостта и размера на възнаграждението, съдът направи към момента на постановяване на решението и с оглед действащата отново към този момент редакция на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В този смисъл, възражението на въззиваемата страна за прекомерност е неоснователно, тъй като се присъжда възнаграждение съобразно правилото на чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата. Следва въззиваемата страна да бъде осъдена да заплати адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

Необходимо е да се отбележи, че съгласно § 1, т. 6 от ДР на АПК "Поемане на разноси от административен орган" е поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на която е административният орган. В случая въззиваемата страна ТД на НАП гр. Пловдив не е самостоятелно юридическо лице, което означава, че разноските следва да бъдат възложени върху ЮЛ, от което е част наказващият орган, а именно Национална агенция за приходите, като разпоредител с бюджетни средства по аргумент от чл.2, ал.2 вр. чл.19 от Закона за НАП.

За изложените изводи съдът съобрази всички доказателства по делото.

По застъпените мотиви съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 612086-F617381 от 19.11.2021г. на ** на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП – гр.Пловдив, с което на Н. А. К., ЕГН ***** на основание чл.180, ал.2, вр. чл.180, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена „Глоба“ в размер на 2700,60 /две хиляди и седемстотин лева и шестдесет стотинки/ лева за извършено административно нарушение по чл. 86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 вр. чл.86, ал.2, вр. чл.180, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.102, ал.3, т.1 вр. чл.119, чл.25, ал.1, ал.3, т.4 и ал.6, т.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, **да заплати** на адвокат Я. В. К., вписан в АК-Пловдив, сумата от 419,04 /четиристотин и деветнадесет лева и четири стотинки/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – гр.Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му, по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____